

У правому вусі у мене стрекочуть КОНИКИ...

Ольга Бурканова

У правому вусі у мене стрекочуть коники. У лівому море шумить, бурунами здійснюючись пінними. Я рухаюсь вгору вперед між світами із мрій та споминів, між вогким піском і вільними неба обіймами.

Я рухаюсь ніби пливу, а можливо — падаю, злітаючи вниз над дахами до сонця променів. Ті плями на сонці й сітківці були вадами, і, відповідно, ті очі були хворими.

Тепер я дивлюся навколо очима закритими і чую як сонячні промені рухають простором. І як концентрується світло коштовними злитками в усіх хто потрапив у коло на відстані пострілу

© Ольга Бурканова #EnlitePoetry